

De Opname van de Gemeente

Bijbelse Waarheid of Moderne Dwaling?

Yarah Bijbel College © Augustus 2012
Stg. Bijbels & Theologisch Ondwerwijs 'Yarah'
www.yarah.nl | www.bijbelcollege.nl

“En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn”

Inhoudsopgave

Inleiding	5
Wat is de leer van de 'Opname'?.....	6
De Bijbelse onderbouwing.....	6
Tegenwerpingen.....	11
Maar een paar bijbelteksten?.....	12
Teksten niet letterlijk nemen?.....	15
Waar komt deze 'leer' vandaan?.....	20
De houding ten opzichte van Israël?.....	32
Slotwoord.....	33
Bronnen.....	34

Uitgave © 2012, R. Brinkman
Stg. Bijbels & Theologisch Onderwijs “Yarah”
p.a. Postbus 113, 9800 AC ZUIDHORN
<http://www.yarah.nl>
<http://www.bijbelcollege.nl>

Ongewijzigd kopiëren en doorgeven zónder winstoogmerk toegestaan.

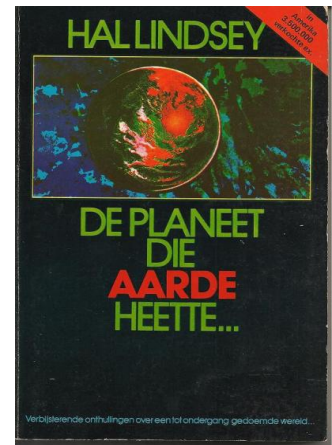
2e, verbeterde, uitgave, 29-08-2012

In deze uitgave zijn nog een aantal aanvullingen gedaan met betrekking tot de eerste kerkvaders/voetnoten.

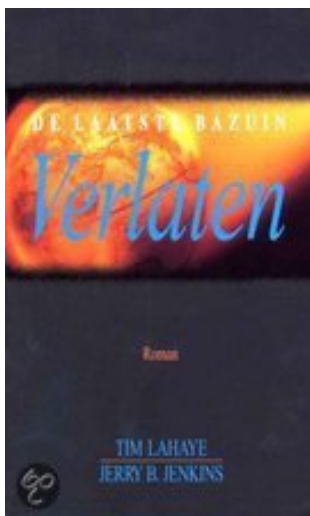
Inleiding

Eén van de opvattingen welke in de Evangelische beweging de laatste ca. 180 jaar veel terrein heeft gewonnen is, naast de “Maranatha-opvatting”, de gedachte dat er in de toekomst een gebeurtenis zal plaatsvinden die gewoonlijk “de Opname” wordt genoemd.

De opvatting had in Nederland niet een heel erg brede aanhang gekregen; de meeste mensen die deze opvatting geloven vinden we binnen de Vergadering van Gelovigen, Volle Evangelie en Pinkstergemeenten, Baptistenkerken en diverse “vrije” Evangelische groepen.

In de jaren '70 was er veel aandacht voor deze gedachtegang door de boeken van Hal Lindsey, zijn eerste boek, “De Planeet die aarde heette” en verscheen in 1972 was een regelrechte bestseller. Er was ook direct veel kritiek op het boek. In zijn boek “De Bijbel is geen puzzelboek” (1977) doet Tj. Boersma een 'aanval' op Lindsey's opvattingen van de Bijbel. Lindsey verklaart vanuit een zo letterlijk mogelijke interpretatie. Boersma verklaart in zijn boek de Openbaringen grotendeels “allegorisch” (= beeldspraak) en beschouwt de gedeelten die letterlijk zijn als “geschiedenis”.

Tegen 1988 kwam een hernieuwde belangstelling voor het onderwerp omdat de staat Israël toen 40 jaar bestond, en dit werd door veel mensen beschouwd als “het moment waarop Jezus waarschijnlijk terugkomt”, onder verwijzing naar Matteüs 24:34. In de jaren daarna zakte de “wederkomst-verwachting”, en zeker een verwachting van de “opname”, weg bij veel gelovigen. Door de “Left Behind”-boeken (in Nederland: “De Laatste bazuin”, afb. links), die lange tijd de bestsellerlijsten aanvoerde en waarvan de film zelfs op één van de commerciële zenders werd uitgezonden kwam er eind jaren '90 weer interesse voor het onderwerp.

Wat is de leer van de 'Opname'?

Wikipedia heeft het als volgt geformuleerd:

Het leerstuk van de Opname van de gemeente heeft vooral aanhang onder evangelische christenen. Het houdt in dat Jezus Christus, voordat de plagen van het eind van de wereld hen treffen, de mensen die in Hem geloven in een oogwenk opneemt in de hemel.¹⁾

De Opname van de Gemeente is een gedachte die niet losstaand is maar nauw verbonden met de opvattingen over de 'Grote Verdrukking' en het 'Duizendjarig Rijk' (het “Chiliasme” of de “Maranatha”-opvatting).

Veel Christenen geloven dus dat er een 'eindtijd' komt, die zal worden ingeluid door de 'opname' van alle gelovigen in de Hemel. Daarna zal een periode van grote verdrukking (oordelen) komen over de wereld. Na deze grote verdrukking zal Christus terugkeren om de aarde te oordelen en Zijn Koninkrijk (het Messiaanse Rijk) te vestigen op aarde. Dit rijk zal Duizend jaar bestaan.

De Bijbelse onderbouwing

Vanuit de Bijbel is bovenstaande aan te tonen. We kunnen het een en ander namelijk letterlijk lezen in Gods Woord. We concentreren ons hier voornamelijk op de 'opname'.

Ten eerste belooft de Here Jezus in Johannes 14:2-3 aan de discipelen het volgende:

“In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.”

In 1 Kor 15:51-53 schrijft Paulus vervolgens

“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.

¹ http://nl.wikipedia.org/wiki/Opname_van_de_gemeente

Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.”

Dit schreef hij rond het jaar 55 n.Chr. Daarvoor, toen hij rond het jaar 50 in Korinthe verbleef, schreef hij aan de Thessalonicenzen het volgende:

“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.” ^{1 Thessalonicenzen 4:13-17}

Nu kun je je afvragen: als hij dit schreef vanuit Korinthe, hoe kan het dan dat hij later schrijft aan de Korinthiërs dat hij hen een 'geheimenis' bekend maakt? De Korinthiërs, zie de 1e Korinthe-brief ^{1 Kor. 3:2}, waren kennelijk geestelijk nog niet zo ver dat zij dit idee konden bevatten. Ze waren 'zuigelingen', babies, in het geloof.

Daarnaast zijn er meer zaken waarover Paulus schrijft aan de gemeente in Thessaloniki welke hij in de 1e brief aan Korinthe ook (weer) moet schrijven, bijvoorbeeld over de normen qua seksualiteit, tucht in de gemeente e.d.²) terwijl dit bij hen overduidelijk bekende zaken waren of op zijn minst moesten zijn!

Hij had in Korinthe meer dan een jaar onderwijs gegeven; deze basiszaken moesten hen daarom absoluut bekend zijn. Beide brieven bespreken de komst van de Here voor de Gemeente; het moment waarop de Gemeente, Zijn Lichaam, zal worden samengevoegd met Hem. De brief aan de gelovigen in Thessaloniki is het meest expliciet hierover.

² http://bijbelcollege.nl/downloads/pdf/00_Intro_NT.pdf

Daarnaast vinden we in Openbaringen 14 nog een bijzonder gedeelte. Veel mensen, ook zij die in een 'opname' geloven, lezen hier over heen. Dit heeft te maken met het feit dat de meeste mensen die in de 'opname' geloven de 'grote verdrukking' verkeerd begrijpen. Zij denken namelijk dat de *grote verdrukking* een *periode van zeven jaar* is³) maar de Bijbel leert dat niet; daarnaast is de Openbaring moeilijk te begrijpen en lijkt soms niet helemaal chronologisch te zijn. Ook is er vaak sprake van 'inlegkunde'.

Kort gezegd: de Bijbel leert dat er een periode van zeven jaar zal zijn welke wordt aangeduid met 'het (valse) verbond' ^{Dan. 9:27, Matt. 24:15}. Halverwege het verbond "zal de verwoester komen" zegt Daniël. Pas vanaf dát moment zal de "Grote Verdrukking" beginnen. De éérste periode van drie en half jaar is er sprake van een (valse) vrede, daarna dus de "Grote Verdrukking". Daarom ook schrijft Paulus hier over:

"Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen." ^{1 Thess. 5:1-3}

Door de, mijns inziens, onjuiste opvatting of uitleg over de *zevenjarige 'verdrukking', gerelateerd aan Openb. 4:1 welke 'vergeestelijkt' wordt*, ziet men daarom Openbaringen 14 'over het hoofd'.

In Openbaringen 14:14-20 lezen we namelijk over twee 'oogsten':

- in vers 14 t/m 16 lezen we over de Mensenzoon (Christus) die de 'oogst binnen haalt'. Vergelijk ook Johannes 4:35;
- vervolgens lezen we in vers 17 t/m 20 over een andere oogst; deze oogst wordt door een engel 'binnengehaald' en wordt geworpen in de "grote persbak van de gramschap Gods".

3 Pre-Tribulationisme, <http://en.wikipedia.org/wiki/Pretribulationism>

Dit gedeelte moet ons niet verbazen want we lezen er al over in Matteüs 13:36-43 waar de Here duidelijk maakt dat de 'oogst' in twee gedeelten zal plaatsvinden en zegt: “de oogst is de voleinding der wereld” ^{Matt. 13:39}.

Hoe zal het gebeuren?

Voor veel mensen blijft het 'raadselachtig' hoe dit wel niet zal moeten plaatsvinden of zou kunnen gebeuren; ze kunnen er niet bij. Vaak wordt verwezen naar Henoeh en Elia die ook niet stierven.

In 1 Thess. 4:16 wordt gesproken over de “Aartsengel”. Dit is waarschijnlijk de Aartsengel Michael ^{Judas 1:6; Openb. 12:7}. Hij zal “roepen” en dan zal de Here Zelf neerdalen van de Hemel. De gestorvenen zullen opstaan en samen met de levenden “weggevoerd” (HSV, 1 Th. 4:17) of “opgenomen” (NBG) worden. R.A. Torrey⁴) en de Strong's verwijst hier naar Handeling 8:39, waar we lezen over Fillipus:

“En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest des Heren Filippus weg en de kamerling zag hem niet meer, want hij ging zijn weg met blijdschap.”

Ook verwijst hij naar Ezechiël 3:12, 14; Ez. 8:3 – waar Ezechiël door- of in de Geest wordt 'weggevoerd' naar Jeruzalem – en 2 Kor. 12:2 waar Paulus zegt:

“Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het – dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel.”

Het is dus een bekend 'fenomeen' in Gods Woord dat mensen door de Geest kunnen worden 'weggevoerd'. Zelfs letterlijk!

In 2 Kor. 12:2 (Strong's 726) vinden we het woord ἠρπαζο (har-pad'-zo). Dit woord wordt bijv. ook in Joh. 10:29 en wordt daar vertaald als “rukken uit” (HSV) en “roven”.

4 Treasury of Scripture Knowledge, R.A. Torrey

Het betekent 'wegnemen', 'nemen met geweld' (vandaar de vertaling 'roven' in de NBG), '*in het verborgene wegnemen*' (stelen). Het zal dan ook niet verbazen dat ditzelfde woord in 1 Thes. 4:17 wordt gebruikt.

“Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen [ἡαρπαζο (har-pad'-zo)] worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.” (HSV)

Wat we zien is dat Paulus onderwijst dat de gelovigen door de kracht van de Heilige Geest zullen worden 'weggerukt' en bij de Here zullen worden gevoegd om voor altijd met Hem te zijn en dat dit een gebeurtenis 'in het verborgene' is; deze 'verborgen' of geheime komst van Christus -dat is, verborgen voor de wereld- gaat vooraf aan de 'grote verdrukking'.

Er is, Bijbels gezien, naar mijn mening geen enkele reden dit anders uit te leggen; er is voldoende aanleiding om een 'Opname van de Gemeente' te verwachten en te leren. Desondanks is er veel weerstand tegen deze gedachtengang.

Tegenwerpingen

Tegen de opvatting van een Opname van de Gemeente wordt met name door hen die vanuit de Reformatie komen (Protestantse kerken) bezwaar gemaakt. De belangrijkste zijn:

- We hebben *maar een paar Bijbelteksten*, waar erg veel op gebaseerd is [...]
- Sommige van die *teksten zijn duidelijk niet bedoeld om letterlijk te nemen* [...]
- Het geschetste scenario is *een 19e-eeuwse constructie vanuit de wens al deze teksten zo letterlijk mogelijk te nemen*. In de Bijbel zou slechts sprake zijn van één, voor iedereen zichtbare wederkomst [...]
- Deze visie *beïnvloedt de houding ten opzichte van Israël*.⁵⁾

Daarnaast is met name in de VS ene Dave MacPherson een fervent bestrijder van de 'opname-leer'. Zijn argumenten, in meerdere boeken, zijn meestal gericht op het 3e punt (historie) en daarnaast veel 'samenzweringstheorie' en zwartmakerij van ondermeer uitgevers en personen (J.N. Darby, Scofield e.a.).

Wanneer we een gedachte als de Opname van de Gemeente aanvaarden, op grond van de Bijbel, en er zijn tegenwerpingen dan moeten we deze tegenwerpingen serieus bestuderen en hier antwoord op kunnen geven. Kunnen wij ze niet voldoende weerleggen, dan is het inderdaad zo dat er mogelijk sprake is van een dwaling of, op zijn minst, mogelijk een onjuiste interpretatie.

5 http://nl.wikipedia.org/wiki/Opname_van_de_gemeente

Maar een paar bijbelteksten?

Het argument dat er “slechts een paar” Bijbelteksten zijn waarop de 'opname' gebaseerd is, is waar. Er zijn, zoals we hebben gezien, een aantal Bijbelgedeelten waar gesproken wordt over de opname waarbij uiteraard 1 Thess. 4:13-17 het meest duidelijke is.

Daarnaast is er natuurlijk de samenhang met de gedeelten over het Valse Verbond (Daniël), de Verdrukking ^{Matt. 24:9,21-29;Mark.13:19,24;Openb.7:14} en het Duizendjarig Rijk ^{Openb. 20:1-6}.

Ook moeten we het volgende niet vergeten: er zijn *diverse leerstellingen en opvattingen* binnen het Christendom, doctrines⁶), welke algemeen aanvaard zijn maar geen Bijbelse grond kennen; géén Bijbeltekst die leert of bewijst (letterlijk) wat er onderwezen wordt.

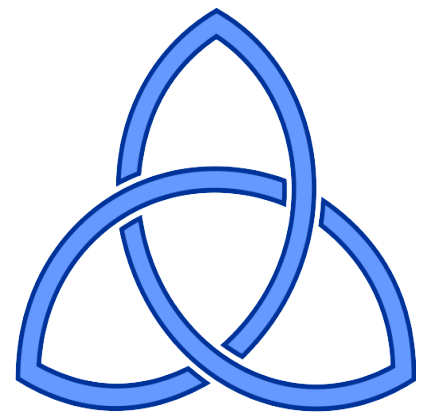
Voorbeeld 1 – de Drie-eenheid

Het belangrijkste Christelijke dogma is de leer over de 'drie-eenheid'.

De leer van de goddelijke drie-eenheid werd **in de 4e eeuw tot dogma verheven**. [..]

In de uitspraken van het Concilie van Nicaea (325) werd die gelijkwaardigheid [van Vader en Zoon, een “ *twee-eenheid* ” dus] vastgelegd. Op het Concilie van Constantinopel I in 381 na Chr. **werd de Heilige Geest aan deze goddelijke gelijkwaardigheid toegevoegd**.

Definitief werd de leer van de drie-eenheid vastgesteld op het Concilie van Chalcedon in 451 na Chr. ⁷)

*Artistieke weergave
'drie-eenheid'.*

De onderbouwing die gegeven wordt voor de drie-eenheid is, zoals we zien, *een menselijke opvatting* – een begrijpen, uitleggen, van de Schrift op een bepaalde wijze (gerelateerd aan het Griekse denken en de

⁶ <http://nl.wikipedia.org/wiki/Doctrine>

⁷ <http://nl.wikipedia.org/wiki/Drie-eenheid>

Schriftuitlegging van Alexandrijnse Bijbelgeleerden overigens, de “allegorische” school – hier kom ik later op terug).

Zoals de mensen toen de Bijbel begrepen, hebben ze het geprobeerd te verwoorden in de strijd tegen (als eerste) het Arianisme en (als tweede) vervolgens het Sabellianisme. En het vervolgens als “dogma” vastgelegd.

Er is voor deze opvatting geen rechtstreekse Bijbelse onderbouwing te vinden; integendeel, men zou het zelfs kunnen bestrijden vanuit Gods Woord. Vgl. Ex. 17:2-7 ↔ Hebr. 3:7-9; Jes. 6:8-10 ↔ Hand 28:25-27; Jer 31:31-34 ↔ Hebr 10:15-17; Joh. 10:30; Joh. 17:11; Joh. 1:14; Jak. 2:19; Rom. 3:30 en tot slot Deut. 6:4. Het is daarom ook door de eeuwen heen altijd een omstreden dogma geweest.

De Concilies hebben **dwingend bepaald** dat de drie-eenheid een algemeen aanvaard leerstuk is, het werd tot 'de Ware Leer' uitgeroepen. Wie hier tegen in ging werd als 'ketter' beschouwd, met alle gevolgen van dien. Het betreft hier een Rooms Katholieke opvatting, welke door de Reformatie overgenomen is ⁸).

De (vroege) kervader Justinus de Martelaar schreef echter:

“Christ is called both God and Lord of hosts.” Dialogue with Trypho, ch, 36

“Therefore these words testify explicitly that He [Christ] is witnessed to by Him who established these things, as deserving to be worshipped, as God and as Christ.” Dialogue with Trypho, ch. 63, 150 AD Justin Martyr.

Met andere woorden Justinus schreef niet anders dan dat *Christus Jezus zowel Christus als God was*. Binnen de vroege Christelijke kerk werd dit dogma niet aangehangen en het kent – zo blijkt als je alle discussies hierover op internet nazoeft – geen rechtstreekse Bijbelse gronden.

Het valt buiten het bestek van deze brochure om hier heel erg diep op in te gaan. We halen dit slechts aan om te laten zien dat er dogma's (= *een*

⁸ De Reformatoren hebben meer RK opvattingen zondermeer overgenomen zoals de kinderdoop en avondmaal als 'sacramenten' oftewel middelen tot heiliging/redding.

*fundamenteel concept ter onderbouwing van een gedachtegoed, daarom wordt de aanhanger van dit gedachtegoed geacht er niet van af te wijken en het nooit te betwisten of te betwijfelen*⁹⁾ zijn binnen de Christelijke kerken die geen rechtstreekse Bijbelse grond kennen.

Voorbeeld 2 – Christus 'nedergedaald ter helle'.

De Apostolische Geloofsbelijdenis¹⁰, ook wel de Twaalf Artikelen van het Geloof onderwijst over de Here Jezus:

“Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle; ten derde dage wederom opgestaan van de doden”

De vroegste versie van deze belijdenis, van de kerkvader Ireneüs van Lyon (ca 140-202), *kent deze formulering niet*. De formulering zoals wij deze nu kennen, inclusief het 'nedergedaald ter helle' is voor het eerst in de 8e eeuw op schrift gesteld en wordt -tot op de dag van vandaag- in vele RK- en Protestantse kerken en gemeenten regelmatig opgelezen en als waarheid aanvaard.

Echter, ook hier geldt dat in de Bijbel niet terug te vinden is dat de Here Jezus is 'neergedaald ter helle', integendeel (zie voetnoot ¹¹ voor een uitgebreide bespreking van dit onderwerp). En, zoals we in de eerste versie van Ireneüs kunnen zien, was dit binnen de vroege Christelijke kerk ook niet de gebruikelijke opvatting. Het is door de Roomse kerk *toegevoegd* in latere eeuwen en ook hier weer *klakkeloos overgenomen* door de kerken van de Reformatie.

Conclusie

Het gaat daarom niet aan leerstellingen, zoals de Opname, te verwerpen met als argument dat er “*slechts een paar teksten zijn*” die deze onderwijzen. Want als voor een dergelijke *zwaarwegende doctrine* als de drie-eenheid en een term 'nedergedaald ter helle' algemeen aanvaard is

⁹ [http://nl.wikipedia.org/wiki/Dogma_\(algemeen\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Dogma_(algemeen))

¹⁰ http://nl.wikipedia.org/wiki/Apostolische_geloofsbelijdenis ;
http://christipedia.nl/Artikelen/A/Apostolische_Geloofsbelijdenis

¹¹ <http://www.jaapfijnvandraat.nl/index.php?page=artikel&id=729>

in *de Geloofsbelijdenis* maar hiervoor geen énkél tekstbewijs noodzakelijk is waarom is het dan voor een leerstelling als de Opname onvoldoende als er méérdere teksten zijn die de gedachte wél steunen?

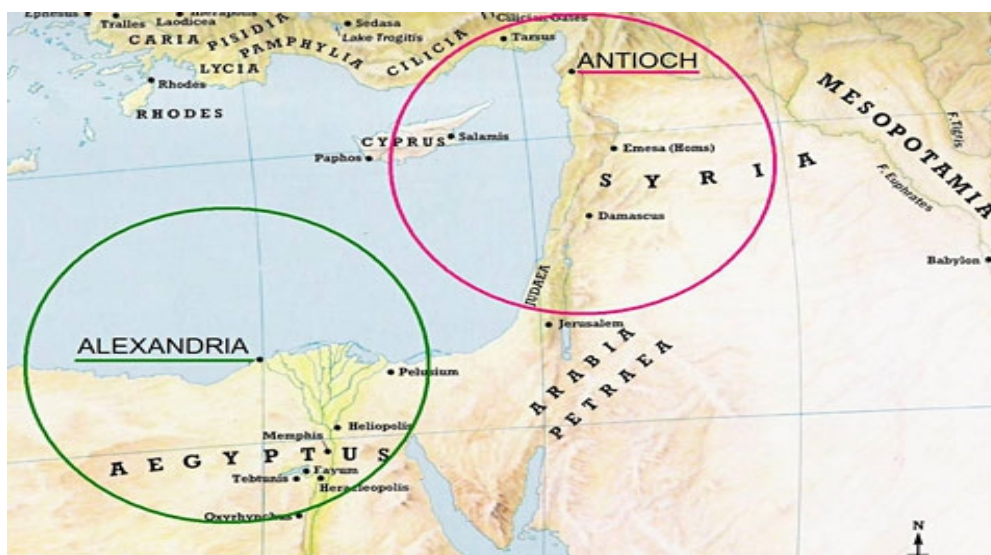
Dit argument moeten we dus verwerpen want het kan geen stand houden. Het is volstrekt ondeugdelijk.

Teksten niet letterlijk nemen?

Eén van de belangrijkste 'hermeneutische principes' ¹²⁾ is ***dat we Gods Woord letterlijk nemen als het letterlijk kan***. Er is geen enkele reden om de teksten welke spreken over de opname van de gemeente ***niet*** letterlijk te nemen; de hele context is er een van “letterlijk te nemen” tekst.

Waarom dan juist deze teksten niet letterlijk maar “allegorisch” benaderen? Deze kritiek komt dan ook voort uit een RK- en/of Reformatorische wens de Bijbel grotendeels als “allegorie” te beschouwen.

Een opvatting die zijn grondslag kent in de zogenaamde “Alexandrijnse school” en enorme consequenties heeft gehad.

Alexandrië en Antiochië (waar de eerste Christelijke Heiden-Joodse gemeente ontstond), twee grote tegenpolen in het vroege Christendom. Alexandrië is de 'Allegorische school', welke via de RK-kerk en de Reformatie het denken binnen het Christendom zeer beïnvloedt heeft.

12 http://bijbelcollege.nl/downloads/sbc_pdf/sbc%20-%20hermeneutiek.pdf

Dit is met name populair geworden door Augustinus; hij nam bijvoorbeeld, in tegenstelling tot zijn voorgangers¹³), de “Pre-Nicea” kerkvaders of ook wel de “vroege kerkvaders” (van voor de RK-kerk), de uitleg van het *Duizendjarig Rijk* niet letterlijk. Zoals gezegd hangt deze uitlegging nauw samen met ons onderwerp en daarom gaan we hier verder op in, mede als illustratie.

Duizendjarig Rijk

Augustinus was een aanhanger van de *Alexandrijnse school*, waarvan met name Oreginus de grondlegger was:

“Door vrijwel alles in het Oude Testament allegorisch op te vatten als een verwijzing naar Christus kon Origenes het Oude en Nieuwe Testament als één geheel zien, met één boodschap.’ Een bekend voorbeeld is de interpretatie van het Hooglied als tekst over de liefde van Christus voor de kerk, en niet als menselijke liefdespoëzie.

Invloedrijke consequentie van die ene boodschap was, dat het christendom, en niet het jodendom moest worden gezien als 'het ware Israel'. [..]

Bij de kerkvaders van de Antiocheense school zie je juist dat ze bijna helemaal niet allegoriseren. [..]

Wat ik ook zag, was ***dat de brieven van Paulus bij hem een heel belangrijke rol speelden.*** [..] In plaats van te allegoriseren legden de Antiocheners de nadruk op een morele interpretatie van het Oude Testament. God was in hun optiek niet de wrede en grillige god van Marcion, maar een vaderfiguur, die soms boos is en soms aardig, maar altijd in een soort pedagogische rol bezig is met de mensheid. [..]

De brieven van Paulus vormden een alternatieve brug tussen Oude Testament en Evangelie. Door het Oude Testament te lezen door de bril van Paulus konden ze het weer als een historische tekst zien”¹⁴)

De ***jonge Christelijke kerk*** aanvaarde de Bijbel ***letterlijk*** (natuurlijk wist men ook wel degelijk onderscheid te maken op het gebied van Poëtische

13 <http://www.ccel.org/fathers.html>

14 Hoe de kerkvaders het Oude Testament annexeerden, Dr. Hagit Amirav. 8 januari 2008/HP, Universiteit Leiden <http://www.leidenuniv.nl/nieuwsarchief2/2020.html>

delen, gelijkenissen e.d.!). Pas met Oreginus ontstond het 'schisma' van de twee verschillende interpretaties ('allegorisch' versus 'letterlijk').

Vanuit deze zo letterlijk mogelijke interpretatie leerde men ook dat het 'Duizendjarig Rijk' het **toekomstige rijk** zou zijn waarin Christus “*met zijn Kerk*” duizend jaren zou heersen op aarde. Ignatius, Barnabas, Justinus 'de Martelaar' (150 n.Chr), Irenaeus (174 n.Chr) – die zelfs in een “dispensationalistisch model” van zeven perioden de wereldgeschiedenis beschreef -, e.v.a. vroege kerkvaders waren eensluidend hierover.

“Maar ik, en anderen, die rechtgeaarde Christenen zijn op alle punten, zijn er van verzekerd dat er een opstanding uit de doden is en een duizendjarige regering in Jeruzalem, dat herbouwd zal worden, zoals de profeten Ezechiël, Jesaja en anderen verklaren” Justinus de Martelaar, 150 n.Chr.

De Studiebijbel merkt dan ook terecht op:

“...Het chiliasme is de oudste vorm van christelijke toekomstverwachting..”

De Christelijke Encyclopedie schrijft over het Duizendjarig rijk:

“Idee uit de Bijbel, primair gebaseerd op Openbaringen 20:1-10. Hier is sprake van een duizendjarige Christusregering [...] Pre- en veel postchiliasten nemen Israël hier letterlijk, andere postchiliasten denken hier, net als achiliasten, aan een 'geestelijk Israël', d.i. De kerk [...] de discussie rond het duizendjarig rijk *staat in nauw verband met verwerping of aanvaarding van de Augustiniaanse vergeestelijkings- of vervangingstheologie ('de Kerk is het geestelijk Israël');* van de gereformeerde verbondsleer.¹⁵).

“Alleen bruut ongeloof kan loochenen dat Christus als koning zal heersen.” – Joseph Charles Philpot (1802-1869)

Augustinus zag het vrederijk in de Kerk (“*vergeestelijking*”). Door het grote gezag van Augustinus in de Middeleeuwen en nog ver daarna werd het chiliasme vrijwel geheel verdrongen.

15 Christelijke Encyclopedie, boek I, pagina 472, editie 2005.

De Reformatie bracht in dit opzicht weinig verandering. Desondanks kwam de verwachting van een concreet duizendjarig koninkrijk van Christus vanaf de zeventiende eeuw weer in de belangstelling, zowel bij de Piëtisten in Duitsland (Ph.J. Spener 1635-1705, J.A. Bengel 1687-1752) als in Angelsaksische landen (bv. John Wesley 1703-1791) als in Nederland (Ds J.J. Knap, Bilderdijk, Da Costa) – tijdens het Revéil.

Ds J.J. Knap, waar zelfs ook een Dr. K. Schilder¹⁶⁾ veel respect voor toonde, in zijn prediking over zondag 48 (1862):

*Israël zal tot bekering komen en het zal terugkeren naar het land Palestina; Christus zal wederkomen op het dieptepunt van de geschiedenis. Voorafgaande aan deze wederkomst zal er een groot verval zijn (met zedeloosheid gepaard). Door het strafgericht heen zal het komen tot een hernieuwde uitstorting van de Heilige Geest. Hierbij worden genoemd; psalmen 2, 72 en Ezechiël 36 en 37.*¹⁷⁾

Knap, die als “Gereformeerde Bonder” wordt beschouwd, voorzag reeds in 1862 de terugkeer van Israël én de 'verdrukking'!

Deze mensen lazen de bijbel vaak - *in navolging van Nederlandse theologen als J. Coccejus (1603-1669) en C. Vitringa sr. (1659-1722)* - als een verslag van opeenvolgende verbonden van God met de mens ¹⁸⁾.

Opvallend in dit verband is dat de bekende Nederlandse theoloog Abraham Kuyper, een volgeling van de opvattingen van Augustinus, het volgende in dit opzicht moet toegeven:

"In elk ander geschrift zou de constructie van de eerste tien verzen van hoofdstuk een letterlijke interpretatie vereisen, maar in Openbaringen wordt het begrip duizend nooit letterlijk genomen en dus hier ook niet..." ¹⁹⁾

16 “Ds Knap en de predikanten”, Dr. K. Schilder. Oude Paden, achttiende jaargang, Kampen (J.H. Kok) 1933, No. 588 (14 april 1933), 167-169. Schilder schreef ondermeer: “*een fijn voorbeeld, een rustig bouwer, een die den preekstoel weer in eere heeft gebracht*”

17 ds. M. M. van Campen, Hedel, lezing over “Het Chiliasme”

18 Vgl. Studiebijbel; http://www.internetbijbelcursus.nl/downloads/pdf/duizendjarig_rijk.pdf

19 The Revelation of St. John, A. Kuyper, Engelse editie

Wat Kuyper hier echter totaal over het hoofd lijkt te zien is dat het begrip of getal duizend verder nergens in de openbaringen voorkomt!

Eigenlijk geeft Kuyper hiermee toe wat hij niet toe wil geven; namelijk dat het Duizendjarig Rijk inderdaad letterlijk opgevat moet worden; hij kan dit niet, door zijn theologische vooringenomenheid, en verzint daarom een uitweg, een 'list'. Een list echter die niet overeind kan blijven. Want alleen Openbaringen 20 spreekt over de Duizend jaren!

De Bijbel met Kanttekeningen ²⁰⁾ schrijft:

“Volgens sommigen wordt die tijd waarin satan gebonden is, gerekend van de regering van Constantijn de Grote af tot de vervolgingen in de laatste dagen. Anderen zijn huiverig hier een bepaald moment uit de geschiedenis te noemen. Nog weer anderen menen dat de hier bedoelde periode nog aanstaande is”.

Hier worden alle meningen weergegeven, en maakt men geen keuze als commentatoren. Wel geeft men eerlijk weer dat er diverse meningen, mogelijkheden, zijn volgens de geldende theologische opvattingen.

Conclusie

Wanneer een argument is “we moeten teksten niet letterlijk nemen” dan is dat derhalve dus eveneens **een onjuist argument**. Het is namelijk argumentatie gebaseerd op een **vooringenomen standpunt** dat geen ruimte laat voor andere opvattingen. Men is van mening dat je de Bijbel grotendeels 'allegorisch' moet opvatten, niet letterlijk moet nemen. Een argumentatie die, zoals ik hier boven laat zien, slechts één aspect is van de Christelijke opvattingen over de Bijbel. En aangezien het hier een opvatting betreft over *hoe de Bijbel uitgelegd zou kunnen worden* kan het niet als “finaal argument” worden gebruikt of opgelegd aan een ander; integendeel.

20 Bosch & Keuning / Baarn, 1957, Dl. Handelingen-Openbaringen, pagina 467, noot 9

Waar komt deze 'leer' vandaan?

De bewering is dat de leer over de Opname van de Gemeente

“een 19e-eeuwse constructie is vanuit de wens al deze teksten zo letterlijk mogelijk te nemen”.

Of teksten wel of niet letterlijk genomen moeten worden, is voorafgaand voldoende besproken. Het gaat hier in het bijzonder om de opmerking dat het een '19e eeuwse constructie' zou zijn.

Met name de Amerikaan Dave MacPherson is al jarenlang een 'kruistocht' aan het voeren tegen de 'opname-leer'. Eén van de argumenten die hij steeds maar weer herhaald is dat de opvatting een “uitvinding” is van John Nelson Darby –de voorman van de Vergadering van Gelovigen– en door Dr. C.I. Scofield is gepopulariseerd in het einde van de 19e eeuw.

Eerder genoemde MacPherson schuwt laster, samenzwerings-theorieën valse voorstelling van zaken en *bewezen onjuiste feiten* niet, bij weerlegging blijft hij er aan vasthouden.

Zijn boeken zijn echter koren op de molen van de tegenstanders van de opvatting dat er een Opname van de Gemeente zal komen en daarom zien wij ook steeds weer juist zijn argumentatie en verwijzing naar hem als “autoriteit” opduiken.

MacPherson en anderen wijzen er tevens op dat de 'opname' een soort van 'ontsnappingsgeloof' zou zijn – met als gevolg dat Christenen een “laat de boel maar de boel” leven leiden, natuur en milieu hen niet interesseert enz. Dit is niet anders dan stemmingmakerij en generaliseren.

De vraag is dus: is er, zoals veel mensen beweren, sprake van een 'nieuwe leer', die in de kerkgeschiedenis totaal niet bekend was? En, als dat zo is, is dat van belang?

Om de laatste vraag te beantwoorden: voor mij persoonlijk is het niet van zeer groot belang of iets wel of niet in de kerkgeschiedenis bekend was. Als de Bijbel iets onderwijst, en de 'kerkvaders' niet –of andersom!- wat laten we dan zwaarder wegen? Voor mij geldt dat de Bijbel altijd zwaarder weegt dan wat mensen leren of denken.

Echter, aangezien het altijd als argument wordt aangevoerd en voor veel gelovigen wel erg belangrijk is, en als 'tegenargument' wordt gebruikt, moeten we ons in de geschiedenis verdiepen.

James F. Stitzinger, Associate Professor of Historical Theology aan het vermaarde *The Masters Seminary* heeft in 2002 een uitgebreide studie gepubliceerd in *The Master's Seminary Journal*²¹⁾ over dit onderwerp. Een aantal van zijn bevindingen zullen we hier later weergeven.

Eén aanleiding voor Stitzingers publicatie was kennelijk²²⁾ dat de Baptistenprediker en Evangelist John Bray een publieke 'weddenschap' was aangegaan. Bray beweerde in zijn boek “Matthew 24 Fulfilled” dat de oudste bron voor de 'opname-leer' een boek uit 1788 was:

“So far as we can discover, the teaching of a pre-tribulation Rapture with a stated period of time between two phases of a future second coming of Christ, was first published in 1788 by Morgan Edwards, a Baptist minister in Philadelphia, Pennsylvania.”²³⁾

Bray loofde zelfs een prijs van US\$ 500,- uit aan degene die kon aantonen dat de 'opname-leer' ouder was. In zijn publicatie claimt Stitzinger dan ook 500 dollar aangezien hij er met zijn onderzoek in slaagde de claim van Bray te weerleggen.

21 TMSJ 13/2 (Fall 2002) <http://www.tms.edu/JournalIntro.aspx>

22 Idem, pagina 164 “It is time for Mr. Bray to make good on his \$500.00 offer!”

23 <http://www.theologue.org/PTR-JLBray.html>

MORGAN EDWARDS

Het boek van Edwards bevindt zich in de bibliotheek van het Southern Baptist Theological Seminary²⁴) in Louisville, Kentucky. Edwards onderwees in zijn boek ondermeer de opname als een gebeurtenis halverwege de zevenjarige periode van het valse verbond.

Bray's bevinding logenstraft direct de beweringen welke we overal op internet vinden (ook op sites als Wikipedia) en welke MacPherson doet als zou de 'opname-leer' een *vinding* van John Nelson Darby zijn! Darby schreef er niet eerder dan in **1827** over, 39 jaar nádat Edwards in de Verenigde Staten zijn boek uitgaf. Bray beschouwde de gedachtegang van Edwards, Darby, Scofield e.a. echter als klinkklare nonsens.

FRANCISCO RIBERA

Een ander, bekend, feit²⁵) is dat er een RK priester was, Francisco Ribera (1537-1591), die een boek schreef onder de titel "In Sacram Beati Ionnis Apostoli & Evangelistate Apocoalypsin Commentari". Het manuscript werd bewaard in de Bodleian Library te Oxford, England, waar het nog steeds ligt. Het werd voor het eerst uitgegeven in 1590 maar aangezien Ribera stierf in 1591 kon hij het een en ander niet verder uitdragen en verdween het boek in de vergetelheid.

Bibliothecaris S. R. Maitland (1792-1866) van de Bodleian Library 'herontdekte' het manuscript. Maitland gaf het boek alsnog uit in 1826, 1829 en 1830, uit wetenschappelijke overwegingen maar werd tevens, volgens sommige bronnen, een aanhanger van deze gedachte.

Ribera had volgens sommigen de opdracht gekregen, net als de priester *Luis de Alcazar (1554-1621)* en Kardinaal *Roberto Bellarmine (1542-1621)* uit het oogpunt van de 'contra-Reformatie' de profetie van Daniël opnieuw te bestuderen.

24 <http://www.sbts.edu/>

25 Zie onder andere:

<http://www.bibleprophecy.org/jesuitrapture.htm> ;

<http://things-of-jesus.blogspot.nl/2010/10/in-my-historical-research-of-church.html>

Het resultaat was dat Ribera en Bellarmine tot de conclusies kwamen dat de Paus, *in tegenstelling tot wat de Reformatie meende*, niet 'de anti-Christ' zou zijn en dat de Openbaringen, uitgezonderd de eerste hoofdstukken, *in de toekomst moesten worden geplaatst*. Het originele boek van Ribera is tegenwoordig via Internet raadpleegbaar ²⁶ (afbeelding links).

Uiteraard is het mogelijk dat de doelstelling in eerste instantie was de Paus 'vrij te pleiten', maar zijn studie leidde tevens tot een bevinding die binnen het Rooms Katholicisme, maar ook het Protestantisme van die tijd, *“ongehoord”*

was; Ribera meende *“dat de eerste hoofdstukken van Openbaringen de [tijd van] het oude Rome betroffen, en dat de rest van de Openbaring een toekomstige periode van 3 1/2 jaar was, direct voorafgaand aan “de 2e Komst van Christus”*. Tijdens die periode zou volgens hem *“de Rooms Katholieke kerk in “een afvallige staat verkeren”*.

Na de eerste 3 1/2 jaar zou volgens Ribera *“de antichrist zich openbaren en de heiligen vervolgen, de Tempel herbouwen, het Christendom verbieden, Christus loochenen, door de Joden aanvaard worden, zich voordoen als God, de twee getuigen vermoorden en de wereld veroveren”*.

Het **doel** van deze Katholieke priesters en Kardinaal was dus, waarschijnlijk, ***tegen de Reformatie ingaan*** en áántonen dat de Paus niet de anti-Christ was. Dit wordt nu echter *tegen de leer van de opname gebruikt* door sommigen als zou het een *“Jezüieten-samenzwering”* zijn.

²⁶ <http://www.aloha.net/~mikesch/antichrist.htm> ; <http://books.google.nl/books?id=doYsUAl-6wcC&hl=nl&pg=PP8#v=onepage&q&f=false>

De oplettende lezer heeft echter kunnen vaststellen dat géén van deze RK geestelijken een 'opname' leerden (controleer de voetnoten, ik heb het niet kunnen vinden!). Wel leerden zij een grote verdrukking van 3 1/2 jaar.

Het is echter wel opmerkelijk te noemen dat zij de Bijbel zo interpreteerden, tegen hun eigen (allegorische) traditie in! Hoe kwamen zij aan die opvattingen? Hadden ze opeens hun eigen 'allegorische bril' afgezet? Was de RK geestelijkheid opeens van gedachten veranderd? Of **kenden zij die leer c.q. opvatting wellicht al** en gebruikten zij nu deze om de RK Kerk en, met name, de Paus “vrij te pleiten”?

DE VROEGE KERKVADERS

De vroege kerkvaders, zie ook eerder, waren er van overtuigd dat er een duizendjarig rijk zou komen. Dit rijk zou worden voorafgegaan door 'een periode van verdrukking'. En zelfs.. een 'opname van de gemeente':

Clemence van Rome (ca. 90-100)

“Plotseling zal Zijn [Christus] wil worden uitgevoerd [...] plotseling zal Hij komen naar de Tempel [*die toen al afgebroken was!*]” ²⁷

Ignatius (ca. 98-117)

“De laatste dagen zijn naderbij [...] laten we onze lankmoedige Here vrezen” ²⁸).

De Didache (ca 100-160)

“want gij weet niet wanneer uw Heer weerkomt” en spreekt daarna verder over de komst van 'de bedrieger' (de anti-Christ) en de vervolging die hij over de aarde zal brengen.

Irenaeus (130-202)

“...in het eind plotseling de Kerk wordt opgenomen en dat er dan een verdrukking zal zijn, zoals er nooit is geweest noch zal zijn...” ²⁹)

27 Sa int Clement, Epistle to the Corinthians 23, 35 in Ante-Nicene Fathers 1:11,14.

28 Ignatius, The Epistle to the Ephesians 11 in Ante-Nicene Fathers 1:54.

29 adv. Haer., V.29,1, <http://www.hetlichtdeslevens.nl/studies/studieslezen/deverwachting.html>

Tertullianus (160-240)

"Want wij zullen opgenomen worden in de wolken, de Heer tegemoet (wanneer de Zoon des mensen op de wolken komt, volgens Daniël) en zo zullen wij altijd met de Heer zijn".³⁰⁾

De vroege kerkvaders schreven dus letterlijk over de opname van de Gemeente en riepen de gelovigen en elkaar op hier gereed voor te zijn. Na de opkomst van de 'allegorische school' was het met name Augustinus opvatting welke overheerste. Toch zien we in de daarna bewaarde *geschreven geschiedenis* nog een aantal zeer opmerkelijke zaken voorbij komen die we hier verder zullen bestuderen.

Ephraem van Nisibis (306-373)

Ephraem, ook bekend als Pseudo-Ephraem, was een belangrijk theoloog binnen de Oosterse, Byzantijnse, kerk. In zijn belangwekkende prediking "Over de laatste dagen, de antichrist en het einde van de wereld", waarvan 4 kopieën in het Latijn³¹⁾ en kopieën in het Syrisch en Grieks zijn bewaard, schrijft hij het volgende:

*"Alle heiligen en uitverkorenen van God worden verzameld voor de verdrukking, welke zal komen, en zullen weggenomen worden naar de Here zodat zij de grote verwarring, welke de wereld zal overweldigen vanwege hun zonde, niet zullen zien"*³²⁾

In deze prediking, (her)ontdekt door de Canadese Bijbelleraar Grant Jeffrey³³⁾ in 1995, wordt verder uitgelegd dat de 'aanstaande wegname' zal worden gevolgd door 3 1/2 jaar van grote verdrukking door de antichrist, gevolgd door de komst van Christus – die bij zijn komst de antichrist zal verslaan en het Vrederijk zal stichten. Tevens bespreekt zijn prediking de '70 weken van Daniël' en legt die uit zoals tegenwoordig gewoonlijk ook binnen de 'dispensationalistische kringen' (de 'bedelingenleer') wordt uitgelegd³⁴⁾.

30 Adv. Marcionem, III,24,11, idem

31 De 3 oudste latijnse varianten noemen Ephraem als schrijver, de 4 kopie, een eeuw later gemaakt, zegt dat Isidore van Sevilla (d. 636) de schrijver is.

32 Pseudo-Ephraem, On the Last Times 2.

33 Grant Jeffrey ontdekte het in het boek van Paul J. Alexander, The Byzantine Apocalyptic Tradition, by (Berkeley: University of California Press, 1985).

34 Stitzinger, The Master's Seminary Journal, pg. 158.

Ephraem onderwees dus zonder twijfel dezelfde opvatting aangaande de 'opname van de gemeente' als welke wij vandaag ook kennen.

Nb. Er is -uiteraard- discussie ontstaan, vanuit de tegenstanders van de 'opname-leer' over de vraag of Ephraem wel de schrijver zou zijn en niet iemand anders, onder zijn naam, deze prediking zou hebben geschreven. De wetenschappers en Bijbel-onderzoekers zijn het over één ding eens: het document is ouder dan de oudste Islamitische geschriften en moet ofwel door Ephraem zijn geschreven; conclusie op grond van stijl, (oorspronkelijke) taal, verspreidingsgebied e.d. ofwel ergens tussen 373-627). Vast staat dat het document zeer oud is en breed bekend was, gezien alleen al het feit dat het in drie talen beschikbaar was.³⁵) Het is echter pas 'laat' (her)ontdekt omdat het niet in het Engels beschikbaar was!

Cyrillus van Alexandrië (400-440)

"... zal Ik wederkomen in de tijd van wedergeboorte en Ik zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben. Daarvan wist ook Paulus, en hij zegt dat in zijn brief als volgt..." .. Vervolgens citeert hij 1 Thessalonicenzen 4:13-18. ³⁶)

Middeleeuwen

In de Middeleeuwse tijd (500-1500) was er weinig geestelijk leven; de RK kerk maakte grotendeels de dienst uit. Toch zien we in deze periode ook een aantal malen opmerkelijke geschreven getuigen.

Codex Amiatinus (ca. 690-716)

In de Codex – een belangwekkend Latijns manuscript uit Engeland – staat boven Psalm 22 als opschrift:

“Psalm van David, de stem van de Kerk na te zijn opgenomen”

In het latijn staat er: “post raptismum” wat letterlijk betekent “na te zijn weggerukt” of “wegenomen met geweld”.

Broeder Dolcino (d. 1307)

Dolcino en zijn beweging werd door de Roomse Kerk “een terrorist” genoemd (zie de *NL-Wikipedia vermelding welke zelfs de inquisitie als*

35 Examining an Ancient Pre-Trib Rapture Statement - Thomas Ice,

36 In. S. Loannem, 765A, <http://www.hetlichtdeslevens.nl/studies/studieslezen/deverwachting.html>

'heilig' bestempelt³⁷!). Door meer objectieve geschiedschrijvers³⁸) wordt hij een 'radicale Christelijke prediker' en leider van de "Apostolische Broeders"³⁹) genoemd.

De beweging werd hevig vervolgd door de Roomse inquisitie, en verdedigde zich gewapend. In 1307 werd Dolcino en de Apostolische broeders met geweld het zwijgen opgelegd; ze werden door 'kruisvaarders' in opdracht van Rome uitgemoord.

Uit het geschrift "De Geschiedenis van br. Dolcino", gedateerd 1316, wordt duidelijk dat de Apostolische broeders de Paus als 'de antichrist' beschouwden en hun bloedige vervolging als 'de grote verdrukking'.

Hoewel onjuist, en we hun methoden (guerrilla-tactieken, gewapend verzet) uiteraard niet onderschrijven, is opmerkelijk dat het volgende te lezen is:

. . . "The Antichrist was coming into this world within the bounds of the said three and a half years; and after he had come, then he [Dolcino] and his followers would be transferred into Paradise, in which are Enoch and Elijah. And in this way they will be preserved unharmed from the persecution of Antichrist"⁴⁰)

Stitzinger schrijft: "de schrijver van de Geschiedenis van br. Dolcino [en/of hij en zijn aanhangers] geloofde kennelijk dat Dolcino en zijn volgelingen zouden worden '**weggenomen**' naar het Paradijs, net zoals Henoeh en Elia werden weggevoerd". Dolcino en zijn volgelingen hadden zich teruggetrokken in de bergen in Noord Italië om daar te vluchten voor de vervolgingen in de hoop en verwachting dat de Here hen daar zou '**wegvoeren**' of "opnemen".

37 <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Dolciniëten&oldid=29312367>

38 http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Fra_Dolcino&oldid=505226376

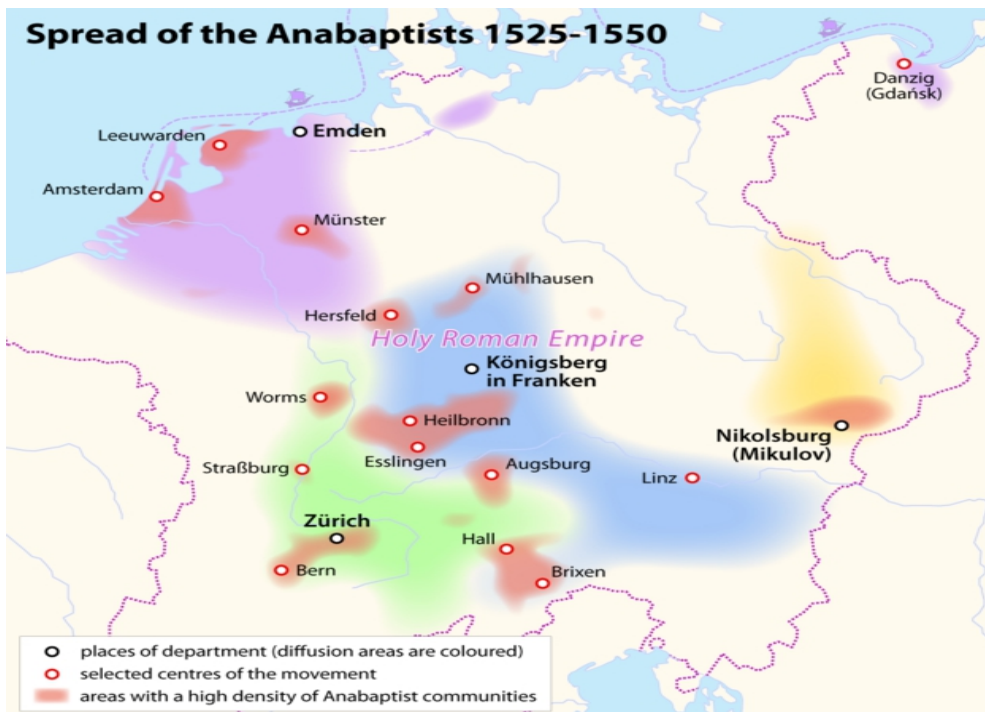
39 <http://en.wikipedia.org/wiki/Apostolics>

40 Francis Gumerlock, "A Rapture Citation in the Fourteenth Century," Bibliotheca Sacra, 159 (2002):349-62.

Reformatie en het ana-Baptisme

De Reformatie⁴¹) was feitelijk het einde van de middeleeuwen. De Reformatie gaf *geen* licht op de profetische delen van de Bijbel. Dat is eigenlijk ook niet meer dan logisch; men was té zeer bezig strijd te voeren met de RK Kerk. Een andere beweging uit dezelfde tijd was het 'ana-Baptisme'⁴² en/of de 'wederdopers'.

Het ana-Baptisme kende diverse centra, waaronder Nederland, en varianten (zoals het bekende militante ana-baptisme van Jan van Leiden in Münster maar ook de pacifistische opvattingen van Menno Simonsz⁴³) en was wijdverspreid door Europa, zie de navolgende kaart.

De beweging werd hevig vervolgd door **zowel de RK Kerk als de Reformatie**; de Reformators brachten de “dopersen” **ondermeer door verdrinking om het leven**. Zelfs Zwingli was in eerste instantie voorstander van de 'doperse' opvattingen maar onder politieke druk herzag hij zijn standpunt.

41 <http://nl.wikipedia.org/wiki/Reformatie>

42 <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Anabaptisme&oldid=32399390>

43 http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Menno_Simons&oldid=32292227

De doopregisters waren namelijk de “bevolkingsadministratie” en daarom wilde de stadsraad van Zürich niet dat er een einde werd gemaakt aan de praktijk van de 'kinderdoop'⁴⁴).

Zwingli boog voor deze wereldse argumentatie en druk.

“Zijn leerlingen Konrad Grebel, Jörg Blaurock en Felix Manz waren het hier niet mee eens en wezen ook Zwingli's onderworpenheid aan de overheid af.”⁴⁵).

Manz liet zich daarom “overdopen”, en werd als gevolg hiervan de eerste “doperse” martelaar die door de hand van de Reformatie, in opdracht van Zwingli, stierf. Hij werd gexecuteerd door verdrinking⁴⁶).

De executie van Felix Manz

Tijdens de tocht naar de plaats van executie predikte hij het Evangelie aan de massa die het 'spektakel' wilde aanschouwen. Een gereformeerd prediker probeerde hem het zwijgen op te leggen en alsnog op andere gedachten te brengen maar dit mocht niet baten. Zijn laatste woorden, voor zijn verdrinking, waren “In Uw handen, o Heer, beveel ik mijn geest”.

Binnen het ana-Baptisme waren velen die het 'Chiliasme' aanhingen; de letterlijke vervulling van het Duizendjarig Rijk verwachtten. Er waren zowel 'militante' aanhangers als meer vreedzame (zie eerder). Door de militante aanhangers kreeg de opvatting helaas een slechte naam.

Vanaf ca. 1648 kwam er hernieuwde belangstelling, ook binnen de Reformatie, voor de 'vroege kerkvaders' – mede omdat er toegang tot de geschriften kwam uit die tijd door ondermeer de uitvinding van de drukpers en men door de contacten met de Joden het Hebreeuws en Grieks ging leren. Daarmee kwam er ook meer aandacht voor de

44 <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Anabaptisme&oldid=32399390#Ontwikkelingsgeschiedenis>

45 idem

46 http://en.wikipedia.org/wiki/Felix_Manz#Execution

opvattingen van de vroege kerkvaders, waaronder de gedachten zoals het 'Duizendjarig Rijk'.

Onder hen vinden we⁴⁷⁾ onder andere:

- *Increase Mather* (1639-1723)
theoloog en president van de Harvard Universiteit, *Puriteins*;
- *Peter Jurieu* (1637-1713)
prominent Frans theoloog en *Calvinist*;
- *John Gill* (1697-1771)
Calvinistisch, “Reformed” *Baptist*, predikant te Horsleydown, Southwark;
- Philip Doddridge⁴⁸⁾ (1702-1751);
- James MacKnight (1721-1800) “zeer geleerd Bijbelonderzoeker en commentator”⁴⁹⁾;
- Thomas Scott (1747-1821) “Invloedrijk prediker, schrijver en Bijbelcommentator meest bekend van zijn *A Commentary On The Whole Bible* en en stichter van een zendingsorganisatie⁵⁰⁾

Allemaal waren zij -dus over de volle breedte van de kerk! Zowel Reformatorisch, Anglicaans, Puriteins, Baptist als “non-Conformistisch”- deze mening toegedaan (en we citeren hier hun Engelse tekst).

Increase Mather:

“the saints would be caught up into the air beforehand, thereby escaping the final conflagration.”

John Gill:

“The Apostle having something new and extraordinary to deliver, concerning the coming of Christ, the first resurrection, of the resurrection of the saints, the change of the living saints, and the rapture both of the raised, and living in the clouds to meet Christ in the air, expresses itself in

47 Stitzinger, pg. 162

48 http://en.wikipedia.org/wiki/Philip_Doddridge

49 http://www.electricscotland.com/history/other/macknight_james.htm

50 [http://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Scott_\(commentator\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Scott_(commentator))

this manner. The dead saints will rise before the living ones are changed, and both will be caught up together to meet the Lord."

Met andere woorden: al deze eminente Bijbelgeleerden die hoog aangeschreven *stonden en nog steeds staan* onderschreven wat de Prediker John Nelson Darby ***pas veel later*** breder bekend heeft gemaakt "bij het grote publiek" en door Dr. Scofield verder "gepopulariseerd" is, dat wil zeggen door eenvoudige uitleg bij 'de grote massa bekende gemaakt', door de "Scofield Bible" namelijk: dat de Here Jezus de gelovigen zal 'wegrukken' of 'opnemen' van de aarde alvorens er een "grote verdrukking" zal komen.

Conclusie

De vraag "waar komt deze leer vandaan" ***is vanuit de geschiedenis voldoende beantwoord***; het is ***geen nieuwe opvatting of 19e eeuwse constructie*** die 'verzonnen' zou zijn door Darby e.a.; het werd reeds zéér vroeg in de geschiedenis onderwezen maar bovenal is het een Bijbelse opvatting uiteraard. Het argument moet verworpen worden als valse aantijging en ***onhoudbaar*** gezien de ***historische bewijzen***.

Gesteld kan worden, eventueel, dat er slechts "weinig" geschiedkundig bewijs is. Dr. Matzken (1928-2004), theoloog en missioloog schreef:

"De leer van de kerk zoals Augustinus die had ontwikkeld, vond zijn volle uitdrukking in het Katholieke systeem. Iedereen die niet 'de enige en ware kerk' aanhing werd tot ketter verklaard. Elke groep Christenen die zich naar de Schrift onafhankelijk opstelde en zich alleen boog voor de Heer die in hun midden woont werd van 'scheuring' beticht. Door intriges, overtuiging of vervolging zocht de Roomse kerk allen onder haar vleugels (terug) te brengen"⁵¹)

Zoals we eerder ook al zagen dit men dit door bloedige vervolging. En leerstellige opvattingen, vastgelegd in hun geschriften, van deze groepen werden... ***verbrand***.⁵²).

51 Handelingen der Gemeente, deel I, pg. 97 – R.H. Matzken D.Miss.

52 <http://nl.wikipedia.org/wiki/Boekverbranding>

Het is dus eigenlijk bijna *een wonder* te noemen dat we nog oude werken hebben waaruit blijkt dat de opvattingen over ondermeer de Opname van de Gemeente en het Duizendjarig Rijk, de uitleg over Daniëls' 70 (jaar)weken e.d. hebben!

De houding ten opzichte van Israël?

Tot slot het 'kritiekpunt' als zou de opvatting aangaande Israël, de houding ten opzichte van dit volk, veranderen.

Dit is ***volstrekt juist***. En ook ***een logisch gevolg*** van het openen van de profetie; wie de profetie serieus neemt, en niet 'allegoriseert', zal anders gaan denken dan de 'allegorische' uitlegging en ondermeer de 'vervangingstheologie' verwerpen. Het argument dat de houding ten opzichte van Israël veranderd, is dus geen geldig tegen-argument. Het is een argument uit de 'allegorische school' waarbij men er vanuit gaat dat hun zienswijze de juiste is.

Vaak wordt hier ook verwezen naar “het dispensationalisme”; deze opvatting (de “bedelingenleer”) zou een “andere” visie op Israël leren. Alsmede, uiteraard, de opname, duizendjarig rijk enz. zou er uit zijn voortgevloeid.

We zien nu echter, naar mijn mening, iets anders... het Dispensationalisme of de ‘bedelingenleer’ is ***een conclusie of systematische samenvatting van wat reeds geleerd werd***. Darby, Scofield en hun voorgangers⁵³) hebben niet iets nieuws ontwikkeld of bedacht, maar systeem aangebracht in wat reeds onderwezen werd door alle eeuwen heen, vanaf de vroege kerkgeschiedenis, zoals bijv. ook *Irenaeus* al deed met een “zevendelig” *dispensatie-schema*, en ***door vele predikanten voor hen werd onderwezen in de volle breedte van de kerk***.

53 http://bijbelcollege.nl/downloads/sbc_pdf/sbc%20-%20Geschiedenis%20Dispensationalisme.pdf

Slotwoord

Is de leer van de `opname` een Bijbelse waarheid of een moderne dwaling? Mijn antwoord is:

1e – het is ***geen moderne opvatting of dwaling***; dat is hiervoor afdoende bewezen – zelfs in de jongste kerkgeschiedenis komt deze opvatting voor;

2e – is het een Bijbelse Waarheid? Die vraag kunt u voor uzelf best beantwoorden lijkt mij. Het zal u duidelijk zijn wat mijn visie in dezen is! De Bijbel spreekt er onomwonden over dat de Here terug zal komen om Zijn Gemeente tot zich te nemen. Het is ook geen on-Bijbelse gedachte of 'vreemd' aan de Bijbelse feiten wanneer we kijken naar wat Gods Woord onderwijst over andere 'wegrukkingen' van personen.

Tot slot: “want God heeft ons niet gesteld tot toorn” ^{1 Thess. 5:9} zegt Paulus, “maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus”.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Bronnen

Het is mijn streven geweest zo volledig en verifieerbaar mogelijk deze brochure te schrijven. Voorzover bronnen onderstaand niet zijn vermeld verwijst ik naar de voetnoten.

- Bijbel: NBG 1951, Herziene Statenvertaling
- The Rapture in Twenty Centuries of Biblical Interpretation, James F. Stitzinger, Associate Professor of Historical Theology TMSJ 13/2 (Fall 2002);
- De verwachting van en de hoop op de opname van de gemeente Stg. "Het Licht des Levens" (o.a. Ds. H.G. Koekkoek)
<http://www.hetlichtdeslevens.nl/studies/studieslezen/deverwachting.html>
- Wikipedia, vele artikelen (zie voetnoten);
- Groot aantal internet-sites (zie voetnoten) van zowel voor- als tegenstanders van de 'opname-leer';
- Handelingen der Gemeente, Deel I, R.H. Matzken;
- Bibliotheca Sacra (zie voetnoten);
- artikelen BijbelCollege.nl, Stg. BTO Yarah;
- Christelijke Encyclopedie;
- Bijbel met Kanttekeningen;
- NET Bible – Online Study Environment
- The Treasury of Scripture Knowledge, R.A. Torrey
- Strong's Exhaustive Concordance of the Bible

De Opname van de Gemeente

Bijbelse Waarheid of Moderne Dwaling?

Is de gedachte dat er in de toekomst een 'opname van de Gemeente' zal komen een moderne dwaling, of is er sprake van een Bijbelse waarheid?

In deze brochure wordt ingegaan op een aantal vragen zoals de Bijbelse onderbouwing van de leerstelling en de geschiedenis er van; was er bijvoorbeeld al vroeg(er) in de geschiedenis iets over deze opvatting bekend? Hoe werd binnen de kerk van Rome en de Reformatie omgegaan met deze opvatting? Of was deze daar totaal niet bekend?

Aan de hand van eerder onderzoekswerk van James F. Stitzinger, Associate Professor of Historical Theology, en aanvullend eigen onderzoek probeert de auteur licht te werpen op deze vragen.

Het onderzoek heeft een aantal, met name in Nederland, onbekende en verrassende feiten boven water weten te halen.